

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sanguis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Habet & illud incommodi, quod linguam vinum præpedire solet, eaq; de causa Mercurio, non vino, sed lacte supplicabatur, ad ipsam etiam eloquentiæ dulcedinem indicandam, idq; Romæ vici etiam Sobrio nuncupato fieri solitum.

TITILLATIO. CAP. XXXIV.

Totent in Eunucho. Noxæ a Phœbæ de morte & divite dicitur. Mortuus Venus sine Baccho & Cerere. In Græcorum collatione Nox & amor vinum que nihil moderabile fundens. Illa pudore vacat. Liber amoris metu. Ovidius. Hæc lib. 4.

ET quod ajunt sine Cerere & Baccho Venerem frigere, adducit in memoriam, Lampiscum eadē causa falaci Deo sacram olim dicitatam, quod optima generosissimaque vina proferebat, iustum enim illud Veneris & Bacchi filium fuisse antiquitas fabulatur. Citat Stephanus Demosthenis, qui rei istiusmodi causam memoriæ prodiderit. Cum itaq; vinum præcipuum sit nequitia fomentum, merito signum Virginis vitem averfatur, cavendum enim, ut Orpheus monet, ne Luna signum Virginis præcurrente vitem seramus; eam enim virgo odio profecquitur. Atq; ne ullus unquam sit fabulæ modus, alii dicunt, propter Icarium patrem, qui ab ebriis colonis fuerit interfectus.

SANGUIS. CAP. XXV.

FUIT & sanguinis signum oblatum in sacris vinum, atq; eo nonnumquam cognomento nuncupatum; quare quod apud Maronem,

Vidit Thuricremis cum dona imponev aris,
Horrendum dictu, latices nigrescere sacros,
Fusaque in obsecannum se vertere vina cruorem.

non tantum ostenti loco positum, sed antiquum videtur significatum attigisse, quod & pro vino sanguis & pro sanguine vinum acciperetur. Nam a Mose secundo Deuteronomio cantico: *Sanguis enim uva biberet meratissimum*; & a Psalmographo dictum, *Sanguinem uva biberunt*. Sane quidem Egyptii sacerdotes vino pertinacissime abstinebant, & antiquissimi eorum reges: nam & illi tunc non nisi sacerdotes erant, ut tradit Hecæatus. In Deorum tamen ceremoniis vino utebantur, eoque libebant, ut idem author scribit, non gratiam siquidem cœlestibus oblaturi, sed eorum sanguinem, qui contra Deos pugnasent propinaturi, indeq; sibi nomina conciliariarum bibebantur: per suasum enim habebant Egyptii, vitem ex fuso in terram Gigantum sanguine pullulasse, unde & memoria & furor inisset vino. Quamquam posteriores Reges, Plammeticho in primis auctore, vinum sed certa mensura, mensis adhibere. Poneit vero & Hesiodus mensuram, qua sit ad salubritatem bibendum;

Tal. a. d. a. q. d. i. r. i. d. i. t. r. e. g. a. r. o. u. s. u. i. u. s.

Tres miscetis aqua partes sic quarta Lyas.

Avioph. in Equitibus Tres partes aqua duas vini. Pollux lib. 10. c. 11. quatuor aqua, duas vini partes adhibet. Psal. 7. 3. Vindemia hieroglyphica.

Et venustum admodum est Epigramma Meleagri, quo à Meraco salubriter exterreteretur. *Ardentem ex utero Semelus lavere Lyas*. *Najades, extincto fulminis igne sacra*. *Cum Nymphis itaq; est tractabilis, at suis Nymphis*. *Candenti rursus fulmine corripitur*.

Hæc autem miscendi meri admonitio, adducit in memoriam mihi locum in Divinis literis quem nefas est præterire: *Calix in manu Domini vini meri, plenus mixto*. Calix Domini mixto plenus, idem est, ut sentit Eucherius, ac si diceretur misericordia & iudicium. Inclinat vero ex hoc in hoc, cum de misericordia in iudicium divina severitate transitur. Pax autem non exinanitur, quia adhuc ultimum iudicii reservatur: ea siquidem erit vindemia, quæ ipsis in divinis literis hieroglyphice ponitur, significatq; rerum finem, quam Theologi seculi consummationem vocant, aliquando depopulationem aut Plumo: *Vindemiant eam omnes qui transgrediuntur viam*. Pro fine vero rerum Joel. *Mitte falces, & vindemiate vineam terræ, quia mature sunt uvæ eius*. Et ne hoc imprudentibus excidat, vindemiæ ipsius instrumentum torcular, nomen in sacris literis hieroglyphicum, per quod felicitas, tum alia quædam, tum præcipue tempora arumosa, pressuræ, vexationesq; significantur, quam in sententiam totus fere Psalmus evagatur, cuius inscriptio est, *In finem pro torcularibus*.

FERACITAS. CAP. XXVI.

Non inepte vero quispiam feracitatem hieroglyphice significaturus, vitem cum racemis pinsent. Inter enim fecundiores plantas principatum obtinere vitem nemini dubium, sicut volucres.